

отдалечение съ наклонена глава къмъ дѣсната си страна, както е прието това вообще у младигѣ въ дворецѣтъ на гостилницитѣ. Раздубевъ единжѣ привикналъ на това неможелъ да са оти. учи отъ него.

— Не, позволети ми вече, докторе, Азъ бѣхъ първата, която го срѣцнахъ на улицата, казала Дария Иванова, като стояла съ гърба си къмъ Раздубева.

— А какво Ви е извѣстно Г-жа, Господжа.

— Момиче сжмъ още, ако ми е позволено да кажа г-нъ докторе, Дария Иванова Бомбардирова . . . той мжнъ ускърби първо.

— Съ какво?

— Най първо той каза: че новата ми шапка е нѣжна за такава стара жена като менъ, второ, че тя повидимому е раскошна за икономка.

— За всичко Вамъ казано може да се поржчителствува, че този младъ човѣкъ притежава съвършенно здравъ умъ; но случавя се такожде твърдѣ често, че лудитѣ сждатъ твърдѣ зд, аво, слѣдователно това е случайность.

— Нему, г-нъ докторе, непременно му се слѣдва да оолѣче дрѣха съ дълги ракави и по силно да го свържатъ и още да му се дава хладна вода.

— Успокойте се всичко ще стане г-жа.....

— Дария Иванова е дѣвица още ако ми е позволено да кажа, г-нъ докторе, поправила икономката.

— Добро. Седнете Дарию Иванова.

И икономката, като минавала по край Налитаева поглѣднала го съ тържественъ поглѣдъ. Послѣдния, като глѣдалъ на тази сцена силно запъшкалъ. Това пжшкание всички прижествующи приели за несомненъ признакъ на